

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału:

1. podtrzymując żądania zgłoszone w postępowaniu w pierwszej instancji, o uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie T-44/00 Mannesmannröhren-Werke AG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ w części oddalającej skargę przeciwko decyzji pozwanej 2003/382/WE z dnia 8 grudnia 1999 r. wydanej w postępowaniu na podstawie art. 81 TWE,
2. o stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej 2003/382/WE z dnia 8 grudnia 1999 r.
3. ewentualnie, o stosowne obniżenie kary pieniężnej wymierzonej stronie skarżącej w art. 4 decyzji 2003/382/WE jak również odsetek z tytułu zawisłości sporu i za zwłokę ustalonych w art. 5 decyzji 2003/382/WE.
4. ponadto ewentualnie, o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z uwzględnieniem poglądu prawnego Trybunału.
5. o obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o uchylenie decyzji w znacznej jej części na podstawie trzech zarzutów:

1. Sąd naruszył zasadę prawną sprawiedliwego procesu, przyjmując błędnie pod względem prawnym dopuszczalność uznania dokumentu ustalającego zasadę dystrybucji (tak zwanego „Verteilerschlüssel-Papier”) za podstawowy, obciążający materiał dowodowy, mimo iż autorstwo i pochodzenie oraz okoliczności jego uzyskania nie są stronie skarżącej znane. Strona skarżąca mogłaby stosownie bronić się przeciwko obciążającemu ją Verteilerschlüssel-Papier jedynie wtedy, gdyby, obok treści mogła wypowiedzieć się w kwestii jego wiarygodności.
2. Sąd niesłusznie potwierdził zaistnienie naruszenia przepisów dotyczących karteli, zarzucane w art. 2 decyzji będącej przedmiotem sporu. Pozwana nie udowodniła, że strona skarżąca zawierając umowę dostawy z Corus w 1993 r. zawarła lub zrealizowała porozumienie horyzontalne z przedsiębiorstwami Vallourec oraz Dalmine. Nie zostało uwzględnione, że chodzi o umowę dostawy nie mającą cechy wyłączności, która została zawarta ponad dwa lata później niż pozostałe umowy.
3. Sąd naruszył zasadę równego traktowania, nie przyznając stronie skarżącej – inaczej niż w przypadku Vallourec i Dalmine – obniżenia kary pieniężnej z tytułu współpracy w myśl obwieszczenia w sprawie nie nakładania lub obniżania

grzywien w przypadku karteli (Dz. U. 1996, C 207). Poprzez tzw. oświadczenie „Bechera” strona skarżąca przyczyniła się do wyjaśnienia stanu faktycznego, który stał się podstawą również dla rozstrzygnięcia będącego przedmiotem sporu. Ponadto, strona skarżąca nie kwestionowała faktów ustalonych w zastrzeżeniach Komisji, co również niesłusznie nie znalazło odzwierciedlenia w obniżeniu wymiaru kary pieniężnej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 z dnia 25.9.2004 r.

Skarga wniesiona dnia 27 września 2004 r. przez Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-413/04)

(2004/C 273/46)

Dnia 27 września 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesiona przez Parlament Europejski, reprezentowany przez A. Baasa i U. Rössleina działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Parlament Europejski wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dyrektywy Rady 2004/85/WE z dnia 28 czerwca 2004 r. zmieniającej dyrektywę Parlamentu i Rady 2003/54/WE w odniesieniu do stosowania niektórych przepisów w Estonii⁽¹⁾;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Art. 57 Aktu Przystąpienia (2003 r.) nie stanowi właściwej podstawy wydania spornej dyrektywy. Przepis ten ma za przedmiot dostosowanie ustawodawstwa wspólnotowego ze względu na przystąpienie i zastosowanie do nowych Państw Członkowskich aktów prawa wspólnotowego, które nie zostały dostosowane przez sam Akt Przystąpienia. Jednakże art. 57 nie może być podstawą dla innych zmian. Przepis ten nie może służyć do wprowadzania derogacji aktów prawa wspólnotowego, szczególnie takich, które wykraczają poza to, co zostało wyraźnie uzgodnione i ograniczone w Akcie Przystąpienia.

Sporna dyrektywa nie jest wystarczająco uzasadniona, jako że zasadność powołania się na art. 57 Aktu Przystąpienia, jako podstawę prawną nie wynika wcale z motywów, ani innych przepisów dyrektywy.

(¹) Dz.U. L 236 z 7.7.2004, str. 10.

Skarga wniesiona dnia 27 września 2004 r. przez Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-414/04)

(2004/C 273/47)

Dnia 27 września 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesiona przez Parlament Europejski, reprezentowany przez A. Baasa i U. Rössleina działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Parlament Europejski wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady 1223/2004/WE z dnia 28 czerwca 2004 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu i Rady 1228/2003/WE w odniesieniu do daty stosowania niektórych przepisów do Słowenii (¹);
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Art. 57 Aktu Przystąpienia (2003 r.) nie stanowi właściwej podstawy wydania spornego rozporządzenia. Przepis ten ma za przedmiot dostosowanie ustawodawstwa wspólnotowego ze względu na przystąpienie i zastosowanie do nowych Państw Członkowskich aktów prawa wspólnotowego, które nie zostały dostosowane przez sam Akt Przystąpienia. W związku z tym art. 57 tego aktu nie może być podstawą dla innych zmian. Przepis ten nie może służyć do wprowadzania derogacji aktów prawa wspólnotowego.

Sporne rozporządzenie nie jest wystarczająco uzasadnione, jako że zasadność powołania się na art. 57 Aktu Przystąpienia (2003 r.), jako podstawę prawną nie wynika wcale z motywów, ani innych przepisów rozporządzenia.

(¹) Dz.U. L 233 z 2.7.2004, str. 3.

Wykreślenie sprawy C-13/02 (¹)

(2004/C 273/48)

Postanowieniem z dnia 22 lipca 2004 r. Prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-13/02 (wniosek Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, Sezione staccata di Brescia o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Casearia Bresciana Ca.Bre.Soc.-Coop.a.r.l. e.a. przeciwko A.I.M.A. (Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo).

(¹) Dz.U. C 68 z 16.3.2002.

Wykreślenie sprawy C-81/02 (¹)

(2004/C 273/49)

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2004 r. prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-81/02 (wniosek Oberster Gerichtshof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Wolfgang Rohringer jako syndyk masy upadłości w postępowaniu likwidacyjnym majątku spółki Eurokeramik GmbH & Co. KG przeciwko Gemeinnützige Salzburger Wohnbaugesellschaft mbH.

(¹) Dz.U. C 144 z 15.6.2002.

Wykreślenie sprawy C-197/02 (¹)

(2004/C 273/50)

Postanowieniem z dnia 29 lipca 2004 r. prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-197/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii.

(¹) Dz.U. C 191 z 10.8.2002.